

No te olvidaré

Títol original: *Reminders of Him* **Direcció:** Vanessa Caswill **Guió:** Colleen Hoover, Lauren Levine (novel·la: Colleen Hoover) **Països:** EUA, Canadà **Durada:** 114 min **Any:** 2026
Gènere: Drama romàntic **Interpretació:** Maika Monroe, Tyriq Withers, Bradley Whitford, Lauren Graham... **Música:** Tom Howe **Fotografia:** Tim Ives **Distribuïdora:** Universal Pictures **Estrena a Espanya:** 10/04/2026
No recomanada per a menors de 12 anys
Doblada en espanyol

SINOPSI

Després de sortir de la presó, la Kenna intenta tornar a connectar amb la seva filla petita, però s'enfronta a la resistència de tothom, excepte de l'amo d'un bar que té vincles amb la seva filla. A mesura que s'acosten, la Kenna ha d'enfrontar-se als seus errors del passat per construir un futur esperançador... Adaptació del llibre de Colleen Hoover, autora de *Romper el círculo*. (FilmAffinity)

CRÍTICA

Maika Monroe entre el dol i la importància dels records

La pel·lícula presenta un relat transformador sobre la maternitat, el perdó i el poder de l'amor.

Seguint l'èxit de les adaptacions cinematogràfiques de les novel·les de Colleen Hoover, la directora Vanessa Caswill porta a la pantalla una de les històries més emotives de l'autora: **No te olvidaré** (*Reminders of Him*, 2026).

L'adaptació anterior basada en una novel·la de Hoover es recolzava principalment en un idil·li travessat per drames familiars, on gran part dels conflictes giraven al voltant d'un amor prohibit. En aquesta nova proposta, el guió de la qual també va ser escrit per la mateixa Hoover, la diferència rau en el fet que la història no se centra exclusivament en el romanç de la protagonista. Com sol passar a les obres de l'autora, el nucli del relat és un error del passat que persegueix la Kenna i condiciona el seu present, obligant-la a lluitar per redimir-se i reconstruir la seva identitat.

A la pràctica, tot i que el film comença amb el to esperançador típic d'una *feel good movie*, la pel·lícula de Caswill intenta moure's en un terreny emocional més delicat, travessat pel record, el dol i les relacions que deixen una marca impossible d'esborrar. En diversos moments aconsegueix fer-ho amb sensibilitat, generant una emotivitat genuïna i permetent que l'espectador empatitzi ràpidament amb la Kenna. Això és en gran mesura a causa de l'estructura narrativa, on els *flashbacks* sobre la seva relació amb l'Scotty i el seu temps a la presó —alguns narrats per ella mateixa— funcionen com a peces clau per comprendre el seu dolor i connectar amb la seva història.

No obstant això, a partir del segon acte, la intensitat dramàtica que dominava a l'inici comença a diluir-se per donar més espai al desenvolupament del vincle entre la Kenna i el Ledger. A diferència d'altres històries de Hoover, aquest romanç queda una mica enfosquit dins la trama. Tot i així, funciona com el cor emocional de la pel·lícula. La relació entre tots dos no segueix el camí d'un romanç convencional ni lineal: està travessada per la memòria, la pèrdua i la impossibilitat d'ignorar el passat. La Kenna i el Ledger connecten des de la seva vulnerabilitat, enmig de circumstàncies difícils per a tots dos, travessant anades i tornades que reforcen la idea que l'amor no desapareix del tot i que els records i les emocions sempre deixen una empremta.

Tanmateix la pel·lícula també ensopega amb diversos problemes que li impedeixen aprofitar plenament el potencial de la seva història. El principal és el ritme: el relat no aconsegueix trobar un equilibri i, en certs trams, es torna reiteratiu, especialment a les escenes que mostren el rebuig social que afronta la Kenna i en la reiteració dels seus conflictes emocionals. A més, el film tendeix a exagerar alguns conflictes que acaben resolent-se de forma previsible i recorre en excés a certs recursos melodramàtics per reforçar el drama de la protagonista.

A diferència d'altres adaptacions de Hoover, **No te olvidaré** tampoc no es manté completament fidel al seu material original, introdueix diversos canvis que busquen desenvolupar amb més detall l'arc emocional de la Kenna i aprofundir en el seu món intern. Tot i caure per moments en la reiteració, es tracta d'una pel·lícula entretinguda que, gràcies al seu enfocament més humà i emocional, aconsegueix ser profundament punyent en diversos moments.

Laia Cabuli - escribiendocine.com